

Sait Kızıtaşoğlu

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

02.02.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Sait Kızıtaşoğlu

KENDİSİ HAKKINDA YAZDIğI TANITIM YAZISI

Takvimler 2000 yılının kasım dördünü gösteriyorken dünyaya geldi. 2005 ila 2006 yılların da ilk öğretimi Hatice Gelener mektebinde tamamladı. 2010 ila 2011 yılları arasın da ortaöğretime Kanuni Sultan Süleyman rüştiyesinde başladı. Daha sonra 2011 ila 2012 eğitim - öğretim dönemin de Bağlarbaşı rüştiyesine nakil oldu. Burada ortaöğretimini tamamladı. Takvimler 2013 - 2014 'ü gösteriyorken Karaköprü Çok Programlı Anadolu İdadisine başladı. Tahsilini halen bu okulda son sınıf mertebesinde sürdürmektedir.

Afaki Figanlar

I.
Issızlık tek kelim
Fehvası ne de izafi
Bilakis idrakı o kadar güç ki;
Mavi ve telaşsız.

II.
Evvelden tebessüm muhtelifi
Şimdilerde ise yalnız tahayyül
Ve ızdıraba mahkûm bir tahassür;
Muzdarip ve hissiz.

III.
Suretinde tebarüz eden intibah
Siluetindeki o müessir feraset
Hür şahsımdan münhasır düşlerim;
Nüktedan ve kifayetsiz.

IV.
Sükût hasletine mahsur ben
Kalender nahifliği ile cevval bir sen
Akıbeti meçhul olan biz;
Müstahak ve ümitsiz.

Sait Kızıldaşoğlu

Başarı Neydi?

Başarı uykusuz gecelerdi
bitap düşmüş gözler,
ardı arkası gelmeyen çilelerdi...

Başarı kalem tutmaktan sızlayan ellerdi

Başarı güneşi yolcu etmeği

Yani başarı
emeği.

Sait Kızıltaşoğlu

Belki

Belki deva olursun Şu fani devranıma

Belki huzur açarsın Şu naçiz hayatıma

Belki umut ararsın Şu külrengi ruhuma

Belki tebessüm edersin bu biçare meftuna...

Belki bir gün anlarsın Lara :
Bu aciz satırlar bir tek senin ahdına!

Sait Kızıлтаşođlu

Ben Yine Özledim Seni

Saatler seher vakti.

Ben yine özledim seni...

Özledim sıcacık ellerini
Özledim, o tertemiz yüreğini...

Özledim cennet timsali gözlerini
Özledim, o dünyalar güzeli suretini...

Özledim kadife emsali sesini
Özledim, o gül kokulu tenini...

Ben yine özledim seni...

Sait Kızıldaşoğlu

Beyhude Feryadlar

I.
Hazin mazidir yüreğimi ürkek yapan
Ela gözlerindir içimdeki kimsesiz çocuğu yıkan
Yılların birikmiş hasretidir bu derinlerde çınlayan
Vuslattır tek dileğim, bitsin artık bu hicran...

II.
Ne hüzünler gizli gülen yüzümde
Bir tek sen tütersin yaşlı gözümde

III.
Gecenin zifiri bir vakti görecek gibi oldum seni
Gözlerim kapalı, yüreğim açıkken gördüm suretini
Olsun ; ben buna da razı, buna da duacıyım
Ne de olsa seni görebilmek için tek umudum, rüyalarım...

IV.
Ne hüzünler gizli gülen yüzümde
Bir tek sen tütersin yaşlı gözümde

V.
Tebessümün umut açıyor siyahın tonlarını çevreleyen sineme
Sesin ümit oluyor her şeyden vazgeçmiş kimsesiz düşlerime
Gözlerin cenneti bahşediyor boynu bükük canevice
Sarıp sarmalıyor, melhem oluyorsun sevincini yitirmiş yüreğime...

VI.
Ne hüzünler gizli gülen yüzümde
Bir tek sen tütersin yaşlı gözümde

VII.
Şafak söküyor...
İçimde her yanıma saran işgalci bir suskunluk var
Güneşin parıltısıyla isteksizce açılıyor gözlerim
Gün aymış, yıldızlar toplanmış, gökyüzü gündüz rengini kuşanmış
Etrafıma bakıyorum
Havada bir düş kırıklığı var
Çok geçmeden bir kez daha yenildiğini anlıyor yüreğim
Anlıyor bir hayalden ibaret olduğunu şafaktan öncenin
Anlıyor rüya olduğunu gerçek sandığı her bi' şeyin
Beraberinde huzursuz bir yalnızlık kaplıyor semaları...

VIII.
Ne hüzünler gizli gülen yüzümde
Bir tek sen tütersin yaşlı gözümde

IX.

Tüm bunlar keşke gerçek olsaydı...

Keşke şu hayal denen illet yüreğimi kandırmasaydı

Keşke gerçekten dokunsaydım gül kokulu saçlarına

Keşke gerçekten hissedebilseydim ellerindeki ırmak serinliğini

Keşke, sadece keşkeler büyütmeseydim sana...

X.

Ne hüzünler gizli gülen yüzümde

Bir tek sen tütersin yaşlı gözümde

XI.

Ayrılığın sessiz esintisi istila ediyor etrafımı

Kara bulutlar sarıyor masmavi semaları

Çıkıyor ağızından tarihin en acı kelamı

Ârdından kırılıyor ruhumun en yüce makamı...

Sait Kızıлтаşođlu

Bilir Misiniz?

Lara hasreti neye benzer bilir misiniz?

Şafak sökmeden önce son demlerini yaşayan ;
Ama günün sonunda güneşin ağarmasıyla
Tekrardan çökecek olan, o zifiri karanlığa benzer...

Sait Kızıлтаşođlu

Bir Meftun Serzenişı

I.

Elveda ediyorum sana, yani düşlerimin ahusuna
Onulmaz izlerin nakş oluyor bağrıma
Aklıma ziyan haleni unutmayı arzuluyorum
Yapamıyorum...
Devası sen olan bir hasrete boğuluyorum
Kasvet sarıyor aciz yüreğimi
Bir kez daha yeniliyorum o melek kıskandıran ruhuna
Yani elzemsin sen benim, şu fani ruhuma...

II.

Gökyüzünde siyahın tonları süzülüyor
Gece göz kamaştırır ahengini kuşanıyor
En nahif yıldız sen diye parıldıyor
İçimde ki sevda uçsuz bucaksız bir hâle bürünüyor...

III.

Safiyane bakışlarını sema bile ancak hayal ediyor
Emsalsiz suretin ay ışığına timsal eyliyor
O içime dokunan sesin huzur bahşediyor
İhtişamın ta ufuklardan tebarüz edip, sessizce bir tebessüm bırakıyor...

IV.

Gözlerimi açıyorum...
Yüzüme doğru parıldayan güneş gözümü alıyor
Etrafta sensizliğin getirmiş olduğu bir kimsesizlik var
Duygu pınarımda belli belirsiz karalar baş gösteriyor
Hislerim de yokluğunu doğruluyor
Gözlerimden süzülen damlalar, yüreğimi tercüme ediyor...

V.

Nihayetinde senden bana elemli bir yalnızlık kaldığını anlıyorum
Yokluğunla yüzleşen tedariksiz düşlerim, öksüz kalıyor
Biçare düşlerimi derin bir ıssızlık kaplıyor
Meçhul bir ıstıraba esir oluyorum boşluğunda
Hüzün açıyor bahtımın en ücra noktasına...

VI.

Usulca başımı kaldırıp gökyüzüne doğru bakıyorum, seni göreceğim gibi oluyorum
Her zamanki masalsi gözlerin tüm zerafetiyle parıldıyor
Cennetsi gülüşün karşısında güneş bile sönük kalıyor
Omuzlarına dökülen ipeksi saçlarına yine mest oluyorum
O müessir bakışların imkânsız tasfiye ediyor...

VII.

Diğer bir ihtimalse orada olduğunu sanıyorum

Gözlerimi ovuşturup tekrar bakacak oluyorum ki
Seni orada bulamıyorum...
Bu kez de aslında hiç orda olmadığını anlıyorum...
Dizlerimin üzerine düşüyorum
Yalpalıyorum...
Seni bulma umuduyla etrafı yokluyorum
Ve sonunda ben de metanetimi kaybediyorum
Hayal ile gerçeğin zafiyetine kapılıyorum
Beklenen sağanak bastırıyor...
Küçük bir kız çocuğu gibi ağlıyorum.
Tabiatın renklerini bile seçemez oluyor yaşlı gözlerim...
Hiçliğe gömülüyor, nefsanî hissiyatımı kaybediyorum
Ümitvar avuntularının yerini ümitsizlik serzenişleri alıyor
İşte o zaman aldığım nefes dahi anlamını yitiriyor...

VIII.

Geçen zamanı özetliyor yüzümdeki çizgiler
Geçen zaman saçımdaki beyazlar
Geçen zaman mazinin izlerini lütfeden rüyalar
Geçen zaman da, bir tek matemim payidar.

Sait Kızıldaşoğlu

Değil

Ben senin ;
Suretine değil, sirectine meftunum Lara...

Sait Kızıлтаşoęlu

Deniz Suyu

Ben ; susuzluktan bilincini yitirmiş
bi' bedevi,
Sen ise belli belirsiz göz karartılarımın ardındaki
deniz suyu...
İçtikçe içimi kurutan
bedevi aldatan
deniz suyu...

Sait Kızıldaşoğlu

Dermanı Olmayan

Kimslere açamadığınız yaralarınız vardır,
Uçsuz bucaksız bi' yerde derinlerde sızlayan...
Bir türlü anlatamadığınız dertleriniz vardır,
Ruhunuza sinmiş bi' hâlde dermanı olmayan...
Sait Kızıлтаşođlu

Diyorum da

"Vazgeçtim..." diyorum da
Pervasız bir yangın alıyor yüreğimi,
Alevi sönüyor da, közü kalıyor...

"Unuttum..." diyorum da
Zalim bir hüznün basıyor gözlerimi,
Acısı geçiyor da, sızısı kalıyor...

"Bitirdim..." diyorum da
Gamsız bir hasret kuşatıyor içimi
Hazin mazide kırıp dökmüş olsanda beni
Yine de şu garip gönlümün gözü kalıyor.

Sait Kızıldaşoğlu

Elbet Sen De Ağlarsın

Gelmez, o beklediğin tasasız uykular.
Kaçar senden köşe bucak.
Derinlerden, çıldırasıya bir yankı duyulur.
Mazinin boynu bükük sevdaları:
yazgıya isyana kalkar senden haberli.
İşler bedenine, gönül çaresizliği.
Uçsuz aşklara dalarsın,
dalarsın da, gözyaşlarına batarsın.
Elbet, sen de ağlarsın.

Gün gelir; yüzünde çizgiler biter.
Geçer zaman, saçlarına aklar düşer.
Gömülürsün sevdiklerince, birer birer.
İlkbaharın cıvıltısına, kışın azametini
aldanıp, alın yazını unutmaya kalkarsın.
Değişimin yalnızca, aynalarla kaldığını görür
feryat figan pişmanlığa batarsın.
Elbet, sen de ağlarsın.

Yüreğinin yangısıyla basiretin bağlanır.
Ellerindeki ırmak serinliği bir yana,
zihnindeki tereddütler çıkmazı öbür yana savrulur.
Düşlenen güzel vakitleri anarsın.
Sebepsiz tebessümünün membağını ararsın.
Umarsızca arkada bıraktığın kimsesiz umutlar,
nanik yaparken kalbine kalbine; sedan kesilir.
Ne amansız geceler bırakır peşini, ne de keşkeler.
Apansız boşalır göz pınarların.
Bulut grisi ile menekşe moruna boyanmışken suretin,
ışığını kaybetmiş yorgun ruhunla karaya batarsın.
Elbet, sen de ağlarsın.

Sait Kızıлтаşođlu

Elem de Güzel Geliyor Kasvet de

Zaman gecenin en kederli diliminde,
yani seni kaybettiğim vakitte...
10 Ekim 2015 gecesinin 03.45 'in de.
yani hüzün dolu mazi tekerrürde...

Etrafı yine elem sarıyor.
Hava yine matem esiyor.
Semayı yine kasvet kaplıyor.

Ve biliyor musun; esen matem sana olunca,
elem de güzel geliyor
kasvet de.

Sait Kızıldaşoğlu

Elzem

Elzem...

Elzemsin sen ben benim Şu fani ruhuma.

İŞte o kadar kısa
İŞte o kadar derinsin...

Sait Kızıltaşoğlu

Emsalsiz Mabet

I.
Mazinin yükünü omuzlamış koca bir mabet...
Orta Doğu'nun mazlum ve de biçare kenti ;
Feryadımız sanadır, sevdamız sana
Korkumuz sanadır, kaygımız da sana.

II.
Ölü deniz ; mazlum Kudüs 'ün gözyaşları
Çağlar durursun, hışımla parçalarsın dağı taşı.
Niyedir bu keder o müessir gözlerin neden kapalı?
Kaldır başını bu karşıdaki peygamberin dergâhı...

III.
Güneş semadan çekilirken karanlık ruhuma hüzün salar
Sen kendini bulana dek benim içim kan ağlar
Gözlerime kin, nefret ve de isyan dolar
Bilmem Kudüs seni bu hâle koyanlar nasıl yatar?

IV.
Yoluna verilen canlar sükûnetle takvasına kavuşur
Bilinmez ne vakit Kudüs hakkıyla buluşur,
Lakin kalbinde namerdin zehri bulunur
Mutlak bu hesap ahirde sorulur.

V.
Bil ki ;
Beyhude değildir bu acıların Kudüs
Bekle bizi
Mualla mukaddesliğinle bekle
Rasulallah 'ın arşa yükseldiği Mescid - i Aksa 'nla
bekle...

VI.
Evliyalar medeniyeti de sensin Kudüs
Sen karanlık gökyüzünün hilali...
Eşsiz güzelliğiyle mest eden de sensin Kudüs
Sen koskoca bir cihanın hayali...

VII.
Bu bir elvedadır Kudüs, son bakışımdır sana bu an
Senin sevdandır gözlerimden süzülüp damlayan
Bir tek sen vardın beni yürekten, gönülden anlayan
Kim bilir ben kaçınıcı meftunum yollarına ağlayan...

Sait Kızıldaşoğlu

Garip Aklım

Gece deyince aklıma ; mazinin kırıklarını toplamış hüzün gelir.

Gökyüzü deyince ufuklara kadar uzanan kara bulutlar...

Yağmur deyince yas tutmaktan ferini kaybetmiş gözlerim

Yalnızlık deyince dermansız dertlerimin sebebi o hasretin.

Sen deyince de her yanıma saran payidar kasvetin...

Sait Kızıлтаşođlu

Gözlerin

Cennet yalnızca öteki dünyaya mahsusmuş.

Külliye yalan.

Belli ki bu palavrayı uyduranlar :
tanımaz/bilmezler o masalsı gözlerini...

Sait Kızıldaşoğlu

Gülümse Lara

Gülümse Lara.

Gülümse ki ;

Duygu pınarım yeşersin.

Sait Kızıldaşoğlu

Hayali Yeter

Düşlerimden ibaret olsa da sana gelişim,
Seni tasvir etmenin hayali yeter...
Gün geçtikçe solsa da yüreğim,
Seni sevmenin hayali yeter...

Fotoğraflarınla avunsam da her gece,
Seni hissetmenin hayali yeter...
Yitip gitsem de her gülüşünde,
Seni mutlu görmenin hayali yeter...

Çalsa da seher vakti o hüzün şarkıları,
Ölmeyen ayrılığın hayali yeter...
Ölüp ölüp dirilsem de her nağmede,
Seni dinlemenin hayali yeter...

Sait Kızıлтаşođlu

Hiç

Çok tutuldum da
hiç tutunamadım.

Sait Kızıldaşoğlu

İmkansız Olurdu

Seni tasvir etmek
imkânsız olurdu,
güzelliğini timsal eyleyen
cennet olmasaydı...

Sait Kızıлтаşođlu

İthaf - ı Lara

Ne idiği belirsiz bir hasrete iptilayım
Lakin bil ki Lara, ben yalnızca sana müptelayım...

Sait Kızıлтаşođlu

Kahrolan

Derinlerde ; ta içimde bir şey var, kimselere anlatamadığım bir şey.

Gecenin, ıssızlığıyla tebarüz eden

Mazinin, zifiri sessizliğiyle cebelleşen

Yalnızlığın, buruk esintileriyle çağlanıp

Yokluğunun hüznüyle kahrolan bi' şey...

Sait Kızıлтаşođlu

Keşke

Keşke Lara;
Seninle geçirdiğim birkaç dakikayı
ipek mendillerde saklamak
olanaklı olsaydı.

Keşke;
Gece yarısından sonra
cenneti zikretmeme vesile olacak
sesini saklamak
olanaklı olsaydı.

Keşke;
Cızırtılı bi' yağmur sonrası
ürkek sevi coğrafyama düşen
elemen envaiçeşidine panzehir
kokunu saklayabilmek
olanaklı olsaydı.

Keşke;
Gün akşam olurken
içime doğan karanlığı
bölüştüğüm yüreğini
katlayıp da saklamak
olanaklı olsaydı.

Keşke;
Acının incecik bi' çiselticesine
ruhumu yokladığı zamanlarda
bana güneşi andıran ruhunu
yarınlar için biriktirmek
olanaklı olsaydı.

Keşke;
Bu şiiri senin ağzından dinleme gibi
bir şansın bir mucizenin
gerçekleşme ihtimali
olanaklı olsaydı.

Keşke;
Tenindeki yabancıllık parmak izlerini unutmayıp
her aklıma geldiğinde o anı yine yeni yeniden
yaşamak ve akabinde adını oluşturan
seslerden dahi öğrenmek
olanaklı olsaydı.

Keşke.

Sait Kızıлтаşođlu

Lara

Ŗu koca cihanda sadece sensin benim umudum
Ŗana sesleniyorum Lara, o naif bakışların tek avuntum.

Sait Kızıldaşoğlu

Ne Kadar Değişmişsin Seni Düşlemeyeli

Ne kadar değişmişsin seni düşlemeyeli,
Gözlerin ferini kaybetmiş ağlamaktan
Kedere boyanmış saçlarının her teli
Çehrene pişmanlık düşmüş onca cefadan...

Ne kadar değişmişsin seni düşlemeyeli,
Her nefesimde seni arzularken böyle değildin
Yitip gitmiş yaşama sevincinin tekмили
Yüregini kahr kaplamış üç günlük sevdalardan...

Ne kadar değişmişsin seni düşlemeyeli,
Gönül verdiklerin seni hep yolda bırakmış
O kadar mı vefasızdı sevdiklerin
Gözlerini hüzün damlaları toplamış...

Ne kadar değişmişsin seni düşlemeyeli,
Mazideki kırıkların ellerini kanatmış
Teninden gelip geçen bedenlerin hepsi
Lekeli iffetine fail izler bırakmış...

Sait Kızıлтаşođlu

Nedir ki, kimdir ki?

Her tarafı kasvet sarılı bu mısraların sebebi ;
Nedir ki, kimdir ki?
Bu Lara denen, akla her düştüğünde beraberinde hüznü getiren ;
Nedir ki, kimdir ki?

Ateşle oynamaktır...

Tan kırmızısı alevlerin ihtişamına kapılmaktır...

Zerafetine aldanıp yaklaşmaktır.

Hatta cazibesine yenilip o'na dokunmaktır...

Bi' anda kül olmaktır...

Sait Kızıлтаşoęlu

Ölümsün Lara

Sen bana üç günlük heves değil,
tek sefere mahsus ölümsün Lara.

Sait Kızıldaşoğlu

Sebebi Sensin

Bir gün Şu
odamda ;
sallanırsa ayaklarım
bi' sağa bi' sola,
bil ki
sebebi sensin...

Sait Kızıltaşoğlu

Sen

Diğer insanlar bendeki seni ;

Göremiyorlar
Duyamıyorlar
Sezemiyorlar
Sevemiyorlar...

İşin en acı yanında benim gibi :
"Bir bakışına bin meftun" olamıyorlar...

Çünkü sen bende saklısın.
Çünkü sen bende gizlisin.
Çünkü sen : "Sen" diye atan bi' yerdesin, yani tam yüreğimdesin.

Sait Kızıлтаşođlu

Sen Aşkı

Kaderimizde ;

Ayrılmak yokmuş Lara.

-Sevinme hemen.

Çünkü kavuşmakta yokmuş.

Olsaymış eğer :

İçimdeki "sen" aşkı tükenirmiş.

Ah, keşke bir bilseler Lara

İçimdeki "sen" aşkının ezelden beri süregeldiğini

Ah, keşke bir bilseler Lara

İçimdeki "sen" aşkının ebediyete kadar süreceğini...

Sait Kızıлтаşođlu

Sen Gidiyorsun

Gün yorgun, gece ise bir o kadar garip
Zaman mutsuz ve hiç olmadığı kadar perişan
Hava tedirgin, üstelik de huzursuz
Tüm bunlar aynı anda oluyor

Yani
Felaket
Kopuyor...

Sen gidiyorsun

Yani
Felaketim
Kopuyor...

Sait Kızıлтаşođlu

Sen Olasılığı

En çok da yanımdan geçtiğin anda heyecanlanırım ben.

Çünkü ; düşük bir olasılık da olsa,
Göz göze gelebilme ihtimalimiz vardır...

Sait Kızıлтаşođlu

Tutkun Islatan

Yıldızlarını toplamış bir gece.
Gökyüzünü kuşatmış yorgun bulutlar...
Havada her tarafı istila eden puslu bir sessizlik.
Ardından içimi dağlayan şimşek gürültüsü...
Avuçlarıma usulca damlayan ılık gözyaşları.
Gecenin bu vakti yine sen yağdı içime...

Sait Kızıлтаşođlu

Yalnız İkimiz

Kalk gidelim Lara,
uçsuz bucaksız diyarlara.

Yalnız ikimiz...

Öyle bir yere gidelim ki sonsuz mavi hüküm sürsün orada.

Bi' ağaç altında ;
güneşi yolcu edelim senle, huzura erelim.

Gecenin zifiri ahengine dalalım ;
tüm karmaşadan uzak, yıldızlara yakın olalım...

Sait Kızıлтаşođlu

Yoksa

Sehven de olsa ; Sakın ha!

O müessir gözlerin
Şu garip gözlerime değmesin,
Yoksa umutlanırım...

Sait Kızıлтаşođlu